

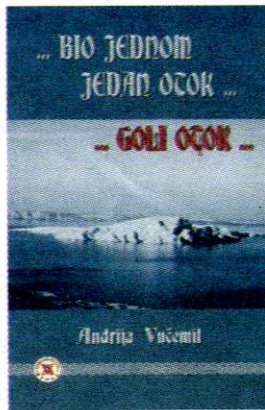
— U srijedu 16. siječnja u Društvu hrvatskih književnika u Zagrebu predstavljena je zbirka pjesama Andrije Vučemila: «...bio jednom jedan otok... Goli otok...», koja je izišla u izdanju Riječkoga nakladnog zavoda. O njoj su govorili predsjednik Društva hrvatskih književnika Stjepan Čuić, odvjetnik Tomislav Jonjić, prof. Milorad Stojević i autor, a nekoliko pjesama pročitao je dramski umjetnik Joško Ševo.

Knjiga je podijeljena u tri raznorodna ciklusa kroz koje autor iskustveno progovara o životu na Golom. U prvom ciklusu pod nazivom »Bio jednom jedan

Goli otok nije mit

otok« razmišlja je li on san ili java te mu se zbog neangažiranosti ljudi oko njega čini boljim kada bi to bio samo san. Oživljujući pejzažnost igra se riječju »kamen« koju pretvara u »k-amen«, što otvara prostranstva duhovnosti i transcendencije. Drugi ciklus, »Otok i more«, čine pjesme u prozi u kojima se pjesnik prepušta razmišljanjima o onome što je kao logoraš proživio na Golom. Treći je ciklus »O kruhu i vinu, o tebi i meni« filozofski obojen. U njemu pjesnik zaključuje da čovjekova sloboda nije ona vanjska

nego osobna. Iako Goli otok u zemljopisnom smislu zaista postoji, u literaturi nije postao činjenicom. Stoga ta zbirka u tematskom vidu predstavlja novinu u hrvatskom književnom stvaralaštvu jer se o njemu dosad pisalo samo na politički, sociološki ili memoarski način. Vučemil tom knjigom pokazuje da Goli otok nije mit, nego tužna povijesna činjenica kojoj je i sam kroz pet godina, zbog optužbe za hrvatski nacionalizam, bio svjedokom. Pjesme kojima je tada posijano sjeme dugih su četrdeset godina čekale

na objavljivanje, a kada se to napokon ostvarilo, jedan ciklus te zbirke pod nazivom »Bio jednom jedan otok« nagrađen je na natječaju u Bugarskoj.

Irena Popovački